

[Guldberg]

oplysninger. Det kan selvfølgelig være, det er forkert, men jeg har indtryk af, at denne handling har indbragt ikke alene udenrigsministeren, men også andre danske ministre nogle ubehagelige reaktioner, som ude i Europa i hvert tilfælde har fået den form, at man skulle være varsom med at have tillid til, hvad der kom fra København.

Til sidst en enkelt kort bemærkning om ulandsbistanden og dens principper. Jeg vil bede udenrigsministeren om ikke at presse dette spørgsmål længere, end det kan bære på nuværende tidspunkt. Der kan siges meget om skævheder, men lad os nu ikke tage den diskussion her, den er også et side-tema. Udenrigsministeren siger, at man skal støtte befolkninger. Skal man også gøre det inden for disse staters område? Ved udenrigsministeren, om der kommer en frihedsbevægelse i Vietnam nu? Jeg synes, udenrigsministeren skal være meget forsigtig med at udtale sig om disse ting. Jeg synes, at den afventende holdning, vi indtager fra venstres side, nok er mere fornuftig.

Arentoft (FP):

Det var hr. Lasse Budtz, der sagde, at jeg havde givet afkald på at deltage i debatten, medmindre jeg blev provokeret, jeg brugte nu udtrykket: hvis ikke der blev rettet henvendelser. Det er lidt mere diplomatisk, og det passer bedre i en udenrigspolitisk debat.

Hr. Lasse Budtz sagde, at USA har handlet på et falsk grundlag, idet man har bygget på et demokrati, der ikke eksisterer. Jeg vil gerne igen henlede opmærksomheden på redegørelsen, hvori der står, at USA påtog sig i 1955 efter anmodning ansvaret for militær bistand til Sydvietnam. Derved har USA efter min mening vist sig ordholdende, og de har formentlig også benyttet lejligheden til at sige visse sandheder til præsident Thieu gennem tiden.

Da jeg nu er heroppe, vil jeg da godt lige komme med to bemærkninger til udenrigsministeren. Udenrigsministeren nævnte, at nu vil det nok være slut med blodsudgydelser i Vietnam. Jeg tror nok, at jeg vil give flere ordførere ret, når de siger, at vi er måske kun ved begyndelsen. For jeg tror, der bliver en oprydning, om jeg så må sige, med massakrer, som vi måske ikke engang

kommer til at høre om. Jeg tror, det bliver en meget hård tid, Vietnam går i møde.

Så yderligere et lille spørgsmål til udenrigsministeren. Udenrigsministeren sagde med hensyn til anerkendelse af PRG og regeringerne derude, at vi havde kontakt med alle regeringer. Her kunne jeg da godt lide at spørge: gælder det også Rhodesia?

Ninn-Hansen (KF):

Jeg har ingen bemærkninger til udenrigsministeren om indholdet af hans udtalelser. Jeg opfattede udenrigsministerens tale her i dag som et helhjertet forsøg på at skabe en forsoning om denne sag, og et sådant forsøg skal også modtages, som det bør. Jeg tror, det passer udenrigsministeren dårligt, hvis der er en konflikt imellem de partier, der hidtil har været og også gerne i fremtiden skulle være bærere af dansk udenrigspolitik, og hermed kan vi vel også konstatere, at debatter af denne karakter har en betydning. Jeg skal derfor lade de enkeltheder, der kunne være i forbindelse med drøftelsen, ligge og kun sige tak for dette forsøg, som udenrigsministeren har gjort her i dag. Jeg kan kun sige, at jeg håber, det lykkes.

Jeg har heller ikke mange bemærkninger til statsministeren, egentlig kun denne, at statsministeren sagde, at man kunne da ikke undre sig over, at han udtalte sig kritisk om USA, det var jo også sket ved tidligere lejligheder. Det ved vi, og vi ved også, at den nuværende statsminister har været i den særlige situation, at han ikke altid kunne følge sit parti, når det drejer sig om Vietnam. Så vidt jeg husker, var det i 1968, at statsministeren ikke kunne følge sit parti i afvisning af dagsordener foreslået af venstreorienterede partier, og det har statsministeren lov til, når han indtager en anden position end den, han indtager i øjeblikket. Men når statsministeren indtager den stilling, han gør, så udtaler han sig på vore vegne også, på landets vegne.

Nu kan statsministeren altså konstatere her i dag, at ordførere for 89 medlemmer, altså et flertal, har udtalt sig imod statsministerens tidligere udtalelser. Det er det, statsministeren har fået ud af det, at et flertal i folketinget har vendt sig imod ham. Jeg håber, at dette vil være en yderligere advarsel, således at statsministeren i fremtiden udfylder den opgave, han har som statsmi-